

Darwin om maskarne. Darwin har nyligen utgifvit en bok, hvori han samlat resultatet af sina iakttagelser om maskarne under en tid af omkring 40 år. Redan 1837 skref han första gången en kort afhandling om samma ämne; men efter den tiden har han ständigt följt frågan om den roll maskarne spela i naturens stora hushållning. Han sammanfattar resultatet i följande mycket sägande ord: »Det måste betvivlas, om det finnes många andra djur, som spelat en så betydelsefull roll i världens historia som dessa så kleno organiserade djur». Han kallar dem för naturens plogmän och förklarar, att hade dessa djur icke varit, skulle på många ställen i världen icke varit något för plogen att göra. Daggmaskar hafva, som bekant, hvarken ögon eller öron; deremot synas de hafva lukt och smak, då de föredraga ett slags föda för ett annat. Deras matsmältningssystem är helt litet kompliceradt, ungefär i likhet med en fogelkräffa. Deras föda är hafvudaskligen blod, och framför allt föredraga de lök. De draga bladen ned i sina hål och använda dem icke blott till föda, utan också till att beklåda hålen med, antagligen för att skydda sig mot jordens köld. Sjelfva hålen äro beklåda med en viss omsorg, ofta afputsade med ett tunnt lager fin, mörk jord, som gör dem icke så våda sådan glatt och afpassar den efter maskens form. Ofta är hålen täckta med en liten hög småsten eller bladstjekar. Dessa djurs betydelsefulla roll består emellertid deri, att allt, hvad man kallar vegetabilisk mylla, leder sitt ursprung från dem och således snarare borde kallas animalisk. De sluka nästan oupphörligt jord och småsten och låta dessa saker gå genom sin digestionskanal, hvarefter de bringa det upp till jordytan i ett ytterst fint fördelat och fruktbärande tillstånd; de kunna således sägas göda jorden i sina egna kroppar. På detta sätt undergår jordens yta en ständig förändring. Det öfrigsta jordlagret är nämligen uppfyllt af maskar; man kan räkna deras antal till mellan 50- och 70,000 på hvarje tunnland. Det är då icke svårt att gissa, huru många af de bekanta maskliknande små jordbögarne de på kort tid må kunna upphopa. Man kan beräkna, att på 5 år skola alla dessa maskar kunna bringa upp på jordytan ett tun jord behandlad på detta sätt. I ett specielt fall har Darwin till och med iakttagit, att maskarne hafva betäckt ett stycke jord med en massa, som skulle motsvara ungefär 20 tunnor jord pr tunnland. Der man finner blad, jord, kalk och stenar i ett likformigt lager några få tum under jordytan, kan man vara säker på att det är maskarnes verk. Men antingen denna blandning har passerat maskens kropp eller icke, skall det på grund af sjelfva blandningen vara utmärkt fruktbär jord. Dertill kommer, att ben af döda djur, skal af insekter och blötdjur ständigt begravas under de jordbögar, som maskarne uppkasta, och derigenom bringas under förhållanden, hvori de kunna upplösas och upptagas af växternas rötter. I regeln finnas maskarne endast några få tum under jordytan, men stundom har man dock funnit dem flere fot djupt. Derigenom åstadkomma de kanaler i jorden, som verka på samma sätt som dränering och lemna luften lätt tillträde till jordpartiklarna. Till och med i geologien spela dessa smådjur en betydelsefull roll, i det de väsentligen hjälpa till att upplösa klippmassorna, derigenom att de blanda allt, hvad som passerar genom deras kroppar, med syror, som långsamt, men betydelsefullt utöfva sin inverkan på de hårdaste stenmassor. Darwin visar till och med, att i många fall är arkeologen maskarne tack skyldig, för att de betäckt föremål, som äro af rikt för honom, med jordlager, som undandragit dem luftens inverkan och dolt dem under längre tider. Som exempel derpå nämner han golfvet till Beau-lieu-abbedit och Stonehenge, ja, han menar, att hela gamla öfvergifna städer, såsom Silchester och Uriconium, sålunda bevarats af maskarne. Dessa smådjur hafva sålunda genom Darwins undersökningar, hvilka utförts med en sorgfällighet, som icke tillåter något tvifvel, blifvit från betydelselösa skapelser, som blott rota i jorden, upphöjda till morskärlighetens välgörare,

with whom I have discussed about now my brother
and I will be together at whatever time we will be —